

ฉันอาจจะไม่ได้เข้ากับภาพลักษณ์ทั่วไปของคำว่า “ผู้ต่อต้าน” ฉันไม่มีรอยสักที่เห็นได้ชัด และมีการเจาะร่างกายเพียงเล็กน้อย ฉันไม่มีเสื้อแจ็กเก็ตหนังด้วยซ้ำ อันที่จริง เมื่อคนส่วนใหญ่มองฉัน ความคิดแรกของพวกเขามักจะเป็นอะไรบางอย่างที่เกี่ยวกับ “ผู้หญิงที่ถูกกดขี่” คนที่กล้าถามฉันเกี่ยวกับการแต่งตัวของฉันมักจะมีคำถามอย่างเช่น “พ่อแม่คุณบังคับให้ใส่แบบนี้หรือเปล่า?” หรือ “คุณไม่คิดว่ามันไม่ยุติธรรมหรือ?”

ไม่นานมานี้ มีเด็กผู้หญิงสองคนในมอนทรีออลถูกไล่ออกจากโรงเรียนเพราะแต่งตัวเหมือนฉัน ดูเหมือนว่าเพียงผ้าผืนเล็กๆ จะสามารถสร้างประเด็นขัดแย้งได้ขนาดนี้ อาจเป็นเพราะว่าคนกลัวว่าฉันจะซ่อนอาวุธปืนไว้ข้างใน! แน่แน่นอนว่าปัญหาที่แท้จริงไม่ใช่เพียงผ้าชิ้นหนึ่ง ฉันเป็นผู้หญิงมุสลิมที่เลือกสวมฮิญาบเหมือนกับผู้หญิงมุสลิมอีกหลายล้านคนทั่วโลก และแนวคิดของฮิญาบนั้น ขัดกับความเข้าใจผิดที่แพร่หลาย ฮิญาบถือเป็นหนึ่งในแนวทางพื้นฐานของการเสริมสร้างอำนาจของผู้หญิง

เมื่อฉันปกปิดตัวเอง ฉันทำให้คนอื่นแทบไม่มีโอกาสที่จะตัดสินฉันจากรูปลักษณ์ ฉันไม่สามารถถูกจัดหมวดหมู่ตามความน่าดึงดูดของฉันได้

ลองเปรียบเทียบกับชีวิตในสังคมปัจจุบัน: เรามักจะตัดสินกันจากเสื้อผ้า เครื่องประดับ ทรงผม และเครื่องสำอาง ชีวิตในโลกแบบนี้จะมีความลึกซึ้งแค่ไหน? ใช่ ฉันมีร่างกาย ซึ่งเป็นการปรากฏตัวทางกายภาพบนโลกนี้ แต่มันคือภาชนะของจิตใจที่ฉลาดและจิตวิญญาณที่แข็งแกร่ง ไม่ใช่สิ่งที่คนอื่นจะจ้องมองหรือใช้ในโฆษณาขายของตั้งแต่เบียร์ไปจนถึงรถยนต์!

เพราะความผิวเผินในโลกที่เราอาศัยอยู่ การให้ความสำคัญกับรูปลักษณ์ภายนอกมากเกินไปทำให้คุณค่าของบุคคลแทบไม่มีความหมายเลย เป็นเรื่องเข้าใจผิดที่คิดว่าผู้หญิงในสังคมปัจจุบันได้รับการปลดปล่อย! จะมีเสรีภาพได้อย่างไรเมื่อผู้หญิงเดินตามท้องถนนไม่ได้โดยที่ไม่ถูกตรวจสอบรูปลักษณ์ทุกด้าน?

เมื่อฉันสวมฮิญาบ ฉันรู้สึกปลอดภัยจากสิ่งเหล่านี้ ฉันมั่นใจได้ว่าไม่มีใครมองฉันและตัดสินฉันจากความยาวของกระโปรงของฉัน มันเป็นกำแพงกันระหว่างฉันกับคนที่อาจเอารัดเอาเปรียบฉัน ฉันเป็นมนุษย์ก่อนเป็นอย่างอื่น เท่าเทียมกับผู้ชายใดๆ และไม่เปราะบางเพราะความเป็นเพศหญิงของฉัน

หนึ่งในความจริงที่น่าเศร้าที่สุดในยุคนี้คือปัญหาของมายาคติความงามและภาพลักษณ์ตนเองของผู้หญิง การอ่านนิตยสารวัยรุ่นนยอดนิยม คุณจะพบได้ทันทีว่าภาพลักษณ์ของร่างกายแบบไหนที่ “อิน” หรือ “เอดต์” และถ้าคุณมีรูปร่างที่ “ผิด” คุณจะต้องเปลี่ยนมันใช่ไหม? ทำயที่สุดแล้ว คุณจะไม่มีทางอ้วนและยังคงสวยได้เลย

ลองดูโฆษณาใดๆ ผู้หญิงถูกใช้ขายสินค้าไหม? เธออายุเท่าไร? มีเสน่ห์แค่ไหน? ใส่เสื้อผ้าอะไร? บ่อยครั้ง ผู้หญิงคนนั้นจะมีอายุไม่เกิน 20 ต้นๆ สูง ผอม และน่าดึงดูดมากกว่าค่าเฉลี่ย สวมเสื้อผ้าที่เปิดเผย ทำไมเราถึงยอมให้ตัวเองถูกชักนำแบบนี้?

ไม่ว่าจะเป็นผู้หญิงในยุค 90 จะเชื่อหรือไม่ก็ตาม เธอกำลังถูกบังคับให้เข้าสู่กรอบ เธอกำลังถูกบีบบังคับให้ขายตัวเองและประนีประนอมตัวเอง นี่คือเหตุผลที่เรามีเด็กผู้หญิงอายุ 13 ปีที่ยอมอดอาหารและวัยรุ่นที่มีน้ำหนักเกินที่ตัดสินใจจบชีวิตตัวเอง

เมื่อคนถามฉันว่าฉันรู้สึกถูกกดขี่หรือเปล่า ฉันสามารถตอบได้อย่างจริงใจว่าไม่ ฉันตัดสินใจเช่นนี้ด้วยความตั้งใจของตัวเอง ฉันชอบความจริงที่ว่าฉันควบคุมวิธีที่คนอื่นมองฉันได้ ฉันชอบที่ฉันไม่ให้ใครมามองหรือวิเคราะห์ฉัน และฉันได้ปลดปล่อยตัวเองจากการตกเป็นทาสของวงการแฟชั่นและสถาบันอื่นๆ ที่เอาเปรียบผู้หญิง

ร่างกายของฉันเป็นเรื่องของฉัน ไม่มีใครสามารถบอกฉันได้ว่าฉันควรดูอย่างไรหรือฉันสวยหรือไม่ ฉันรู้ว่าฉันมีอะไรมากกว่านั้น และฉันสามารถตอบ “ไม่” ได้อย่างสบายใจเมื่อคนถามฉันว่าฉันรู้สึกเหมือนถูกกดขี่ทางเพศไหม ฉันควบคุมความเป็นเพศของตนเอง ฉันรู้สึกขอบคุณที่ฉันไม่ต้องพยายามลดน้ำหนักหรือเพิ่มน้ำหนัก หรือค้นหาสไตล์ปสติกที่เข้ากับสีผิวของฉัน ฉันได้ตัดสินใจแล้วว่าอะไรคือสิ่งสำคัญสำหรับฉัน และสิ่งเหล่านี้ไม่ได้อยู่ในลำดับความสำคัญของฉันเลย

ดังนั้นครั้งหน้าที่คุณเห็นฉัน อย่ามองฉันด้วยความเห็นใจ ฉันไม่ได้ตกอยู่ภายใต้แรงกดดัน หรือเป็นนักโทษหญิงที่นับถือเพศชายจากทะเลทรายอาหรับที่ป่าเถื่อน! ฉันได้รับการปลดปล่อยแล้ว

callingthai.org

ทำไมฉันจึงสวมฮิญาบ?

